

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÐ

Från Riksdagsförvaltningen
2025-11-04
Besvaras senast
2025-11-12 kl. 12.00

Till utrikesminister Maria Malmer Stenergard (M)

2025/26:148 Sveriges stöd i FN till kritik mot USA för Kubaembargo

I förra veckan antog FN:s generalförsamling en resolution som uppmanar till att avsluta det decennier gamla USA-embargot mot Kuba.

I resolutionen upprepade generalförsamlingen sin uppmaning till alla stater att avstå från att tillämpa lagar och åtgärder som den som antogs den 12 mars 1996, den så kallade Helms-Burton-lagen, i enlighet med deras förpliktelser enligt FN-stadgan och internationell rätt. Resolutionen uppmanade också de stater som inför eller fortsatt tillämpar sådana åtgärder att vidta nödvändiga steg för att avskaffa eller ogiltigförklara dem så snart som möjligt i enlighet med respektive rättssystem.

När Kubas utrikesminister introducerade resolutionsförslaget ”L.6” fördömde han USA:s ”kriminella politik”, som enligt honom har ”brutalt berövat” landet på tillgång till finansiering och teknik som är avgörande för livsmedelsförsörjning och sjukvård. USA:s representant svarade att landet ”kommer att fortsätta främja ansvarstagande för den kommunistiska regimen” och betonade att Kubas ekonomiska kris beror på ”regimens egna misslyckanden”. Han uppmanade vidare medlemsstaterna att rösta emot resolutionen eller avstå. Han framförde att Kuba ”konspirerar och samarbetar med USA:s fiender och motståndare” samt att landet stöder terroristorganisationer runt om i världen, tillåter legosoldater att delta i kriget i Ukraina, upprätthåller Venezuelas regim och är involverat i människohandel, narkotikahandel och vapensmuggling.

När Polen förklarade sitt beslut att avstå i omröstningen – även på uppdrag av Tjeckien, Estland, Lettland och Litauen – sa man att detta speglade ”den selektiva tillämpningen av FN-stadgan” och hänvisade till Kubas fortsatta stöd till Ryssland under dess fullskaliga och pågående invasion av Ukraina, där kubanska medborgare enligt uppgifter stridit på Moskvas sida. Rumänien instämde i denna kritik och noterade att landet länge stött resolutionen men att ”utländsk inblandning i ett olagligt angreppskrig är en flagrant kränkning av FN-stadgan och internationell rätt” och uppmanade Kuba att dra tillbaka sitt stöd för invasionen.

Resolutionen antogs med överväldigande majoritet, och de länder som valde att avstå var Albanien, Bosnien och Hercegovina, Costa Rica, Tjeckien, Ecuador, Estland, Lettland, Litauen, Marocko, Polen, Moldavien och Rumänien.

Ukraina röstade givetvis emot resolutionen med hänvisning till Kubas stöd till Ryssland genom att skicka soldater att slåss mot Ukraina. Ungern valde också att rösta emot resolutionen, liksom USA, Israel, Argentina, Paraguay och Nordmakedonien.

Uppseendeväckande valde Sverige att rösta för resolutionen till stöd för den kubanska kommunistregimen. Om detta beror på olycksfall i ämbetet och att Sverige per automatik har fortsatt den tidigare socialdemokratiska utrikespolitiska linjen att stödja kommunistregimen på Kuba är oklart men ger givetvis upphov till frågor. Särskilt med tanke på regeringens stöd till Ukraina.

Det är beklagligt att den svenska regeringen inte frångår den socialdemokratiska hållningen till stöd för regimen på Kuba och i stället väljer att sälla sig till den amerikanska hållningen. Om Sverige, likt vad den danska representanten framhöll efter omröstningen, tror att man bara genom att uttrycka oro över situationen för mänskliga rättigheter på Kuba och uppmanande till Havanna om att säkerställa fulla friheter och förhindra att kubanska medborgare deltar på Rysslands sida i kriget i Ukraina ska ändra situationen på Kuba är man otroligt naiv.

Liksom att EU:s politiska dialog och samarbetsavtal (PDCA) med kubanska regimen enbart har lett till att försörja densamma utan några som helst förändringar – tvärtom – när det gäller mänskliga rättigheter kommer heller inte naiviteten i FN att leda till några förändringar.

Precis som USA:s representant framförde kan inte det internationella samfundet acceptera kommunistregimens lögner; dess ständiga vädjanden om internationellt bistånd, samtidigt som den vägrar genomföra några politiska, ekonomiska eller sociala reformer; dess stöd till skurkstater och internationella terrorister; och framför allt dess förtryck av det kubanska folket. Han framhöll även att kommunistregimen står inför ett vägsval. Den kan fortsätta på den förda linjen, vilket kommer att leda till ytterligare lidande på ön och ytterligare internationell isolering. Eller så kan den slutligen överge sina misslyckade marxist-leninistiska principer och återge folket dess grundläggande friheter. Han menade också att status quo inte förändrar någonting. En röst till stöd för regimen ger den det svepskäl den söker för att tvätta händerna från allt ansvar för sin ekonomiska kris och fortsätta skylla ifrån sig i stället för att genomföra meningsfulla reformer.

Tyvärr valde Sverige att stödja detta.

Genom resolutionen beslutade generalförsamlingen också att återigen ta upp embargofr  gan på dagordningen vid nästa års session. Då har Sverige möjlighet att välja en annan väg och stå på rätt sida av historien.

Jag vill därför fråga utrikesminister Maria Malmer Stenergard:

Av vilka skäl valde Sverige att stödja den kubanska kommunistregimen genom att rösta ja till resolutionen, och avser Sverige att ändra hållning inför nästa års session i generalförsamlingen, och om inte, varför?

.....

Björn Söder (SD)

  verl  mnas enligt uppdrag

Anna Aspegren